

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางในการพัฒนาขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ด้านการคัดแยกผู้เสียหายของผู้เกี่ยวข้องกับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานในด้านการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จำนวนทั้งสิ้น 177 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ในการคำนวณค่าทางสถิติได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่า (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) เปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance Anova) เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Scheffe ผลการศึกษสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน มีระยะเวลาทำงาน 1-5 ปี และเคยได้รับการอบรมในเรื่องการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

2. ความรู้ในเรื่องความหมายของการค้ามนุษย์ที่ปรากฏตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

ผลการศึกษาความรู้ในเรื่องความหมายของการค้ามนุษย์ที่ปรากฏตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ภาพรวม พบว่า มีความรู้ระดับต่ำ เมื่อพิจารณา

รายด้าน พบว่า ในด้านความหมายของการค้ามนุษย์ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงในเรื่องการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ในด้านขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงในเรื่องการให้ความช่วยเหลือในกรณีที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

3. ปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ประกอบด้วย ปัญหาการใช้เครื่องมือ ปัญหาการขาดทักษะการจำแนกผู้เสียหาย ขาดความรู้ในเรื่องสิทธิของผู้เสียหาย ระยะเวลาในการคัดแยก และสถานที่ในการคัดแยก พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาการขาดทักษะการจำแนกผู้เสียหาย ปัญหาด้านสถานที่ในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาการใช้เครื่องมือ ปัญหาการขาดความรู้ในเรื่องสิทธิของผู้เสียหาย และปัญหาระยะเวลาในการคัดแยก

4. การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ผลการศึกษา พบว่า เพศที่ต่างกันจะมีปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในด้านการใช้เครื่องมือที่แตกต่างกัน อายุที่ต่างกันจะมีปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในด้านการขาดความรู้ในเรื่องสิทธิของผู้เสียหายที่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายที่แตกต่างกันในเรื่องระยะเวลาและสถานที่ในการคัดแยกผู้เสียหายที่แตกต่างกัน การได้รับการอบรมในเรื่องการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีปัญาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในเรื่องการขาดทักษะการจำแนกผู้เสียหายที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเพิ่มทักษะในด้านการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

2. ควรส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ของขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
3. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมจากการฝึกปฏิบัติ ซึ่งอาจทำได้ในรูปแบบของกรณีศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และสร้างทักษะ ประสพการณ์การทำงาน
4. ควรจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านในการคัดแยกผู้เสียหาย และมีการกำหนดบทบาทให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน และลดความผิดพลาดในการดำเนินงานคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้น้อยลง
5. ควรจัดให้มีสถานที่เฉพาะที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้เสียหาย และได้รับข้อมูลที่แท้จริง
6. ควรมีการจัดสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือในการทำงาน
7. ในกรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นผู้หญิง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ควรเป็นผู้หญิง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ของขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานต่อการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์